

kan sige, at jeg egentlig har foranlediget, og Grunden dertil er simpelthen den, at der staar ved alle de øvrige Paragrafer i Straffeloven, paa hvem de ere anvendelige, saa der er ogsaa Grund til at sætte det ind her. Det ligger da nærmest at tage den Bestemmelse, her er foreslaaet, alene af den simple Grund, at den har staaet i det oprindelige Forslag om Bøiestrafpen og ogsaa staaer i Mindretallets Forslag om Bøiestrafpen. Man skulde derfor tro, at, hvis det overhovedet var muligt at foreslaa Noget, som alle Parter kunde enes om, var det denne Bestemmelse. Sjøvrigt er der ogsaa forsaavidt en reel Grund til at sætte denne Bestemmelse ind, som vi ellers komme i Forlegenhed med Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvem denne Straf er anvendelig paa. Jeg vil nu ikke lægge saa stor Vægt paa, om man forkaster denne Bestemmelse eller ikke, thi jeg tror, at man ogsaa uden den vil komme til det samme Resultat, som er tilstøttet ved dette Endringsforslag, nemlig at Arrest i Bøien kun er anvendelig paa Menige. Man maa nemlig lægge Mærke til, at der er flere af de Straffe, som staa omtalte her, der for Underofficerer have særlige Virkninger, som man ikke kan se her i Straffeloven. Saaledes medfører mørk Arrest paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Vand og Brød for en Underofficer, at han ikke kan faae Søderstegnet for 8 eller 16 Aars Tjeneste og altsaa heller ikke det Penge-tillæg, som følger dermed. Nu er det klart, at naar streng Arrest i Bøien sættes lig med mørk Arrest paa indskrænket Kost, og simpel Arrest i Bøien sættes noget strengere end mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten, vil man, naar der bliver Spørgsmaal om at idømme en Underofficer denne Straf, spørge sig selv: hvilke Følger vil det nu have, at der idømmes ham Arrest i Bøien. Det kan man ikke besvare, efter hvad der foreligger, derom vil man være i Tvivl. Der staaer ganske vist ikke Noget om, at det skal have anden Virkning; men paa den anden Side ere disse Straffe satte lig med Straffe, som have meget sødelige Virkninger for Underofficerer, og Følgen vil være, hvis Bestemmelsen ikke staaer i Straffeloven, at man vil sige til sig selv: Vi kunne ikke anvende disse Straffe paa dem, thi vi vide ikke, hvilke videregaaende Virkninger de ville have. Altsaa kan jeg forsaavidt gjerne sige, at det ikke vil gjøre fra eller til, om man forkaster Endringsforslag under Nr. 6, Resultatet bliver alligevel det samme, tror jeg. Men naar Forholdet stiller sig paa denne Maade, saa synes jeg dog, at det vil se smukkeste ud og vil være det simpleste, om man ligefrem sætter Bestemmelsen ind i Straffeloven. Jeg skal altsaa ikke græde, enten man vedtager eller forkaster dette Forslag. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Sjørup) vilde ogsaa, tror jeg, have Straffen anvendt paa Officerer. Det er altfor megen

Belivillie; der er virkelig ikke Tale om, at nogenfinde en Officer skulde kunne slippe for en Forfølelse, der vilde føre ham i Bøien, med en saadan Straf. Er han kommen saavidt, haves der helt andre Straffe til ham, som ville være meget mere generende for ham. Det kan ikke antages, at han i noget Tilfælde da vil kunne undgaa at tage sin Charge. — Man har under denne Behandling ogsaa fortsat Forhandlingen om § 121, Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal være en Pligt at gjøre Sønmør for den Overmand, der ikke er i Uniform. Jeg maa tilstaa, at det er mig noget af det Ufatteligste, at dette lille Spørgsmaal har kunnet vække saa stor en Storm, og det saa meget mere, som det kun er et enkelt ganske lille Punkt af hele det store Respektspørgsmaal. Naar man endelig vil røre ved dette Respektforhold og spørge, om det er overfor Personen eller overfor Uniformen, at man skal have Respekt, og vil paastaa, at det er ligeoverfor Uniformen, maa der laaas et meget større Brød op endnu end det, man her har bragt frem. Saa kommer Spørgsmaalet frem paa mange andre Punkter. Der indeholdes i Straffeloven saa mange andre Bestemmelser om Respektforfølelse. Hvorfor skal Respekt fordres i andre Retninger ligeoverfor Overmand, som ikke ere i Uniform, naar denne særegne Art af Respekt ikke skal fordres? Jeg skal pege paa den foregaaende Paragraf, der fastsætter særegne Bestemmelser for den, som i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten udfjælder sin Overmand osv. Det er det næste Skridt af Respektforfølelse. Nu spørger jeg: Naar En udfjælder sin Overmand, som er i civile Klæder, hvorfor skal han saa behandles efter den militære Straffelovs Regler? Hvorfor skal han ikke nøies med at komme ind under den borgerlige Straffelovs Regler og faae en Bøde? Det ene maa følge af det andet. Er han civil Mand med Hensyn til Tjenesteforfølelse, er han ogsaa civil Mand med Hensyn til de øvrige Respektforhold, men saa maa man gjenneingaa den hele Straffelov og se at faae Orden i Alt dette. At blive staaende ved dette Enkelte, er der ingen Mening i; det har ikke videre Betydning, og jeg fastter ikke, at Nogen kan lægge synderlig Vægt derpaa. — Jeg skal blot endnu gjøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), der henvendte nogle Bemærkninger til mig. Det ærede Medlem kom tilbage til Forslagets § 52 Nr. 2, der siger, at det er en stærpende Omstændighed, naar Forfølelsen er begaaet i Tjenesten og især under Vaaben. Man kunde stavig ikke forstaa, at der ikke bør tilføies en Bestemmelse om, at ogsaa det skulde være en stærpende Omstændighed, naar Forfølelsen blev begaaet ombord og under Døvelser. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor denne Bestemmelse ønskes sat ind. Det synes at være Løsen, at, naar man er ombord, er man altid i Tjeneste, og naar man har Døvelse ombord, saa er man altid stillet paa lignende